

228

U S T A W A

z dnia 18 czerwca 1959 r.

o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej.

Art. 1. § 1. Kto kradnie, przywłaszcza sobie, wyłudza lub w jakikolwiek inny sposób zagarnia mienie społeczne, podlega karze więzienia do lat 5 i karze grzywny.

§ 2. Jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 300 złotych, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary pozbawienia wolności.

Art. 2. § 1. Kto zagarnia mienie społeczne, nad którym sprawuje zarząd albo za którego ochronę, przechowanie lub zabezpieczenie jest odpowiedzialny w związku z zajmowanym stanowiskiem albo sprawowana funkcją, podlega karze więzienia od lat 2 do lat 10 i karze grzywny.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto zagarnia mienie społeczne:

- a) działając w zorganizowanej grupie przestępczej lub
- b) dokonując kradzieży z włamaniem.

§ 3. Jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 2.000 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia poniżej lat 2 i karę grzywny.

Art. 3. § 1. Kto zagarnia mienie społeczne używając przemocy albo grożąc użyciem natychmiastowego gwałtu na osobie, albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 i karze grzywny.

§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 posługuje się bronią lub innym niebezpiecznym narzędziem, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 i karze grzywny lub karze więzienia dożywotniego i karze grzywny albo karze śmierci.

Art. 4. § 1. Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje mienie społeczne wiedząc, że zostało uzyskane przez zagarnięcie, albo pomaga do jego zbycia lub ukrycia, podlega karze więzienia do lat 5 i karze grzywny.

§ 2. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w § 1 stałe źródło dochodu albo jeżeli dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do mienia społecznego, którego wartość wynosi ponad 50.000 złotych, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 i karze grzywny nie niższej niż 30.000 złotych.

Art. 5. § 1. Kto w celu zagarnięcia dokonuje wycięcia drzewa w lesie, stanowiącym mienie społeczne, albo kto w jakimkolwiek sposób zagarnia z lasu, stanowiącego mienie społeczne, drzewo wyrąbane lub powalone, podlega odpowiedzialności karnej według przepisów niniejszej ustawy.

§ 2. Odpowiedzialności karnej według przepisów niniejszej ustawy podlega również, kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje drzewo zagarnięte z lasu, stanowiącego mienie społeczne, wiedząc, że zostało zagarnięte, albo pomaga do zbycia lub ukrycia takiego drzewa.

§ 3. Jeżeli z czynu określonego w § 1 lub w § 2 wynika szkoda nie przekraczająca 60 zł, a sprawca nie był jeszcze karany za podobne przestępstwo, podlega karze grzywny do 3.000 złotych. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 4. W razie skazania za czyn określony w § 1 lub 3 orzeka się obowiązek zwrotu podwójnej wartości zagarniętego drzewa.

Art. 6. Kto, będąc już skazany za zagarnięcie mienia społecznego lub indywidualnego w ciągu 5 lat po odbyciu kary, w całości lub przynajmniej w trzeciej części, a jeżeli kary nie odbył nawet w tej części lub w ogóle jej nie odbywał — w ciągu 5 lat od dnia prawomocnego skazania dopuszcza się przestępstwa:

- a) określonego w art. 1 § 1 — podlega karze więzienia od roku do lat 10 i karze grzywny; jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 300 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia do lat 3 i karę grzywny;
- b) określonego w art. 2 § 1 i 2 — podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 i karze grzywny; jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 2.000 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia do lat 5 i karę grzywny.

Art. 7. § 1. Kto, będąc już skazany za podobne przestępstwo, dopuszcza się czynu określonego w art. 4 § 1 w ciągu 5 lat po odbyciu kary w całości lub przynajmniej w trzeciej części, a jeżeli kary nie odbył nawet w tej części lub w ogóle jej nie odbywał — w ciągu pięciu lat od dnia prawomocnego skazania, podlega karze więzienia na czas od lat 2 do lat 10 i karze grzywny; jeżeli wartość przedmiotu przestępstwa nie przekracza 300 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia do lat 5 i karę grzywny.

§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do mienia społecznego, którego wartość wynosi ponad 50.000 złotych — podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 i karze grzywny nie niższej niż 30.000 złotych.

Art. 8. W sprawach o przestępstwa określone w niniejszej ustawie nie stosuje się warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, chyba że sąd ze względu na wyjątkowe okoliczności danego przypadku uzna zawieszenie wykonania kary za celowe. W takim jednak przypadku sąd może zawiesić wykonanie kary tylko wtedy, gdy szkoda zrzadzona przestępstwem została w całości pokryta.

Art. 9. Tracą moc dekrety:

- 1) z dnia 4 marca 1953 roku o wzmożeniu ochrony własności społecznej (Dz. U. Nr 17, poz. 68),
- 2) z dnia 4 marca 1953 roku o ochronie własności społecznej przed drobnymi kradzieżami (Dz. U. Nr 17, poz. 69),
- 3) z dnia 23 grudnia 1954 roku o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej (Dz. U. Nr 57, poz. 283).

Art. 10. W art. 25 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. z 1957 r. Nr 36, poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 4 wyrazy „nieznaczna szkoda” zastępuje się wyrazami „szkoda nie przekraczająca 60 zł” oraz skreśla się wyrazy „karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub”;

2) ~~skresla~~ się ust. 5;

3) dotychczasowy ust. 6 otrzymuje numerację 5, a zawarte w nim wyrazy „art. 3 dekretu z dnia 23 grudnia 1954 r. o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej (Dz. U. Nr 57, poz. 283)” zastępuje się wyrazami

ni „przepisów ustawy o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej.”

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*